

मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई आत्मिक कला सिकाउन, जुन कलाले तिमी सूर्य चन्द्रमा भन्दा पनि पर शान्तिधाममा जान्छौ ।”

प्रश्न:- साइन्स घमण्ड र साइलेन्स घमण्डमा कुनचाहिँ भिन्नता छ ?

उत्तर:- साइन्सको घमण्ड गर्नेहरू चन्द्रमा, ताराहरूमा जानको लागि कति खर्च गर्छन् । शरीरको जोखिम लिएर जान्छन् । उनीहरूलाई यो डर रहन्छ- रकेट कहाँ फेल नहोस् । तिमी बच्चाहरू साइलेन्सको घमण्ड गर्नेहरू विना कौडी खर्च सूर्य, चन्द्रमा भन्दा पनि पर मूलवतनमा जान्छौ । तिमीलाई कुनै डर छैन किनकि तिमीले शरीरलाई यहीँ छोडेर जान्छौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले सुनि त रहेका छन् । वैज्ञानिकहरू चन्द्रमामा जाने प्रयत्न गरिरहन्छन् । तर तिनीहरू त केवल चन्द्रमासम्म जाने कोशिश गर्छन्, कति खर्च गर्छन् । धेरै डर हुन्छ माथि जाँदा । अब तिमी आफैँसँग विचार गर, तिमी कहाँका निवासी हो ? उनीहरू त चन्द्रमातर्फ जान्छन् । तिमी त सूर्य, चन्द्रमा भन्दा पनि पर जान्छौ, एकदम मूलवतनमा । उनीहरू त माथि जान्छन्, त्यसैले उनीहरूलाई धेरै पैसा मिल्छ । माथि चक्कर लगाएर आएपछि उनीहरूलाई लाखौँ सौगात मिल्छ । शरीरको जोखिम लिएर जान्छन् । उनीहरू हुन् साइन्सको घमण्ड गर्नेहरू । तिम्रो पासमा छ साइलेन्सको घमण्ड । तिमी जान्दछौ- हामी आत्मा आफ्नो शान्तिधाम ब्रह्माण्डमा जान्छौ । आत्माले नै सब थोक गर्छ । उनको आत्मा पनि शरीरको साथमा माथि जान्छ । बडो खतरनाक छ । डराउँछन् पनि, माथिबाट खसेमा ज्यान समाप्त हुन्छ । त्यो सबै हो शारीरिक कला । तिमीलाई बाबा रूहानी कला सिकाउनुहुन्छ । यो कला सिकेपछि तिमीलाई कति ठूलो पुरस्कार मिल्छ । २१ जन्मको पुरस्कार मिल्छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । आजकल सरकारले चिट्ठा पनि निकाल्छ नि । बाबा तिमीलाई पुरस्कार दिनुहुन्छ । अनि के सिकाउनुहुन्छ ? तिमीलाई एकदम माथि लैजानुहुन्छ, जहाँ तिम्रो घर छ । अहिले तिमीलाई याद आउँछ नि- हाम्रो घर कहाँ छ र राजधानी जुन गुमायौ, त्यो कहाँ छ । रावणले छिन्यो । अब फेरि हामी आफ्नो असली घर पनि जान्छौ र राज्य पनि पाउँछौ । मुक्तिधाम हाम्रो घर हो- यो कसैलाई थाहा छैन । अब तिमी बच्चाहरूलाई सिकाउनको लागि हेर बाबा कहाँबाट आउनुहुन्छ, कति टाढाबाट आउनुहुन्छ । आत्मा पनि रकेट हो । उनीहरू प्रयास गर्छन् माथि गएर हेरौ, चन्द्रमामा के छ, तारामा के छ ? तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यी त यस रङ्गमञ्चका बत्तीहरू हुन् । जसरी रङ्गमञ्चमा बिजुली बत्तीहरू लगाउँछन् । म्युजियममा पनि तिमीले बत्तीहरूका माला लगाउँछौ नि । यो फेरि हो बेहदको दुनियाँ । यसमा यी सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरूले प्रकाश दिन्छन् । मनुष्यहरू फेरि सम्भन्छन्- सूर्य-चन्द्रमा यी देवता हुन् । तर यी कुनै देवता त होइनन् । अहिले तिमी जान्दछौ- बाबा कसरी आएर हामीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । यहाँ ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा र ज्ञान लक्की ताराहरू छन् । ज्ञानले नै तिमी बच्चाहरूको सद्गति भइरहेको छ । तिमी कति टाढा जान्छौ । बाबाले नै घर जाने मार्ग बताउनुभएको छ । बाबा विना कोही पनि फर्केर आफ्नो घर जान सक्दैनन् । बाबा जब आएर शिक्षा दिनुहुन्छ, तब तिमीले जान्दछौ । यो पनि जान्दछौ- हामी आत्मा पवित्र बन्नेछौ तब नै आफ्नो घर जान सक्नेछौ । फेरि या त योगबलले या सजायको बलले पावन बन्नु छ । बाबा त सम्भाइरहनुहुन्छ जति बाबालाई याद गर्नेछौ त्यति तिमी पावन बन्नेछौ । याद गरेनौ भने पतित नै रहनेछौ । फेरि धेरै सजाय खानु पर्नेछ र पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । बाबा स्वयम् बसेर तिमीलाई सम्भाउनुहुन्छ । तिमी यसरी-यसरी घर जान सक्छौ । ब्रह्माण्ड के हो, सूक्ष्मवतन के हो, केही पनि थाहा छैन । विद्यार्थी (स्टुडेन्ट) ले पहिला नै कहाँ जानेको हुन्छ र, जब पढ्न शुरू गर्छन् तब फेरि ज्ञान मिल्छ । ज्ञान पनि कुनै सानो, कुनै ठूलो हुन्छ । आई.सी.एस.को परीक्षा दियो भने फेरि भनिन्छ नलेजफुल । यो भन्दा उँच नलेज केही हुँदैन । अब तिमी पनि कति उँच नलेज सिक्छौ । बाबा तिमीलाई पवित्र बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर्नु भने तिमी पतितबाट पावन बन्नेछौ । वास्तवमा तिमी आत्माहरू पावन थियौ । माथि आफ्नो घरमा रहन्थ्यौ, जब तिमी सत्ययुगमा जीवनमुक्तिमा हुन्छौ तब बाँकी सबै मुक्तिधाममा रहन्छन् । मुक्ति र जीवनमुक्ति दुवैलाई हामी शिवालय भन्न सक्छौ । मुक्तिमा शिवबाबा पनि रहनुहुन्छ, हामी बच्चाहरू पनि रहन्छौ । यो हो रूहानी हाइएस्ट नलेज । उनीहरू भन्छन् हामी चन्द्रमामा गएर रहनेछौ । कति मेहनत गर्छन् । बहादुरी देखाउँछन् । यति करोडौं (मल्टी-मिलियन) माइल माथि जान्छन् तर उनीहरूको आशा पूर्ण हुँदैन । तिम्रो आशा पूरा हुन्छ । उनीहरूको हो भूटो शारीरिक घमण्ड । तिम्रो हो आत्मिक घमण्ड । उनीहरू कति मायाको बहादुरी देखाउँछन् । मनुष्यहरू कति ताली बजाउँछन्, बधाई दिन्छन् । मिल्छ पनि धेरै । त्यस्तै ५-१०

करोडसम्म मिल्नेछ । उनीहरूलाई यो जुन पैसा मिल्छ, सबै खत्तम हुनेछ, तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान छ । बाँकी थोरै दिन नै सम्भ्र । आज के छ भोलि के हुनेछ ! आज तिमी नर्कवासी छौ, भोलि स्वर्गवासी बन्नेछौ । समय कुनै धेरै लाग्दैन, उनीहरूको हो शारीरिक तागत तिम्रो हो रूहानी तागत । जुन केवल तिमी नै जान्दछौ । उनीहरू शारीरिक तागतले कहाँसम्म पुग्छन् । चन्द्रमा, ताराहरूसम्म पुग्छन् र लडाईं शुरू हुनेछ । फेरि त्यो सबै समाप्त हुनेछ । उनीहरूको कला यहाँसम्म नै खत्तम हुनेछ । त्यो हो शारीरिक हाइएस्ट कला, तिम्रो हो रूहानी हाइएस्ट कला । तिमी शान्तिधाममा जान्छौ । त्यसको नाम नै छ स्वीट होम । तिनीहरू कति माथि जान्छन् । तिमी आफ्नो हिसाब गर— तिमी कति माइल माथि जान्छौ ? तिमी को हो ? आत्मा । बाबा भन्नुहुन्छ— म कति माइल माथि रहन्छु । गन्न सक्छन् ! उनीहरूको पासमा त हिसाब छ, बताउँछन्— यति माइल माथि गयौं फेरि फर्केर आउँछन् । बडो खबरदारी राख्छन्, यसरी भर्नेछौं यो गर्नेछौं, धेरै आवाज हुन्छ । तिम्रो के आवाज हुनेछ । तिमी कहाँ जान्छौ फेरि कसरी आउँछौ, कुनै थाहा हुँदैन । तिमीलाई के पुरस्कार मिल्छ, यो पनि तिमी नै जान्दछौ । आश्चर्य छ । बाबाको कमाल छ, कसैलाई थाहा छैन । तिमी त भन्नेछौ, यो नयाँ कुरा कहाँ हो र । हरेक ५ हजार वर्षपछि उनीहरूले आफ्नो यो अभ्यास (प्राक्टिस) गरिरहनेछन् । तिमी यस सृष्टिरूपी ड्रामाको आदि, मध्य, अन्त्य र अवधि (ड्युरेशन) आदिलाई राम्रोसँग जान्दछौ । त्यसैले तिमीलाई भित्र नशा हुनुपर्छ— बाबा हामीलाई के सिकाउनुहुन्छ । धेरै उच्च पुरुषार्थ गछौं फेरि पनि गर्नेछौ । यी सबै कुरा अरू कसैले जान्दैनन् । बाबा हुनुहुन्छ गुप्त । तिमीलाई दिनहुँ कति सम्भाउनुहुन्छ । तिमीलाई कति ज्ञान दिनुहुन्छ । उनीहरू जान्छन् हदसम्म । तिमी बेहदमा जान्छौ । उनीहरू चन्द्रमासम्म जान्छन्, अब ती त ठूला-ठूला बत्तीहरू हुन्, अरू त केही छैन । उनीहरूलाई धर्ती धेरै सानो देखिन आउँछ । उनीहरूको भौतिक (जिस्मानी) नलेज र तिम्रो नलेजमा कति फरक छ । तिम्रो आत्मा कति सानो छ । तर यो रकेट बडो तीव्र छ । आत्माहरू माथि रहन्छन् फेरि आउँछन् पार्ट खेलन् । उहाँ पनि परम (सुप्रीम) आत्मा हो । तर उहाँको पूजा कसरी गर्ने । भक्ति पनि अवश्य हुनु नै छ ।

बाबाले सम्भाउनुभएको छ आधाकल्प हुन्छ ज्ञान दिन, आधाकल्प हुन्छ भक्ति रात । अहिले संगमयुगमा तिमी ज्ञान लिन्छौ । सत्ययुगमा त ज्ञान हुँदैन । यसलाई पुरुषोत्तम संगमयुग भनिन्छ । सबैलाई पुरुषोत्तम बनाउनुहुन्छ । तिम्रो आत्मा कति टाढा-टाढा जान्छ, तिमीलाई खुशी छ नि । उनीहरूले कला देखाए भने धेरै पैसा पाउँछन् । जति नै मिलोस् तर तिमी जान्दछौ— त्यो केही पनि साथमा जानेछैन । अब मरे कि मरे । सबै खत्तम हुनेछन् । अहिले तिमीलाई कति मूल्यवान् रत्न मिल्छ, यसको मूल्य कसैले गन्न सकिदैन । एक-एक महावाक्य लाखौं रूपैयाँका छन् । कति समयदेखि तिमी सुन्दै आइरहेका छौ । गीतामा कति मूल्यवान् ज्ञान छ । यो एक मात्र गीता हो जसलाई अति मूल्यवान् भनिन्छ । सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि श्रीमत् भगवत् गीता हो । उनीहरू पढ्न त पढिरहन्छन् तर अर्थ कहाँ बुझ्छन् र ! गीता पढ्नाले के हुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्थौ भने तिमी पावन बन्नेछौ । पढ्न त त्यो गीता पढ्छन् तर एक जनाको पनि बाबासँग योग छैन । बाबालाई नै सर्वव्यापी भनिदिन्छन् । पावन पनि बन्न सक्दैनन् । अब यी लक्ष्मी-नारायणको चित्र तिम्रो सामुन्ने छ । यिनलाई देवता भनिन्छ किनकि दैवी गुण छ । तिमी आत्माहरूलाई पवित्र बनेर सबैले आफ्नो घर जानु छ । नयाँ दुनियाँमा त यति मनुष्य हुँदैनन् । बाँकी सबै आत्माहरूले जानुपर्छ आफ्नो घर । तिमीलाई बाबाले अनौठो ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट तिमी मनुष्यबाट देवता धेरै उँच बन्दछौ । त्यसैले यस्तो पढाइमा अटेन्शन पनि त्यत्ति नै चाहिन्छ । यिनले पनि सम्भ्रन्छन्— जस्तो जसले कल्प पहिला ध्यान (अटेन्शन) दिएको थियो, त्यस्तै दिइरहनेछ । थाहा हुन्छ । बाबा सेवाको समाचार सुनेर खुशी पनि हुनुहुन्छ । बाबालाई कहिल्यै चिट्ठी पनि लेख्दैनन् भने सम्भ्रनुहुन्छ उनीहरूको बुद्धियोग कहीं पत्थर आदिमा लागेको छ । देह-अभिमान आएको छ, बाबालाई भुलेका छन् । नत्र भने विचार गर— प्रेम विवाह (लभ म्यारिज) भयो भने उनीहरूको आपसमा कति प्रेम रहन्छ । हो, कसै-कसैको सोच बदलियो भने फेरि स्त्रीलाई पनि मारिदिन्छन् । यो तिम्रो हो उहाँको साथ लभ म्यारिज । बाबा आएर तिमीलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । तिमी आफैं परिचय पाउँदैनौ । बाबालाई आउनुपर्छ । बाबा आउनुहुनेछ तब, जब दुनियाँ पुरानो हुनेछ । पुरानोलाई नयाँ बनाउन अवश्य संगममा नै आउनुहुन्छ । बाबाको ड्युटी हो नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्ने । तिमीलाई स्वर्गका मालिक बनाइदिनुहुन्छ भने यस्तो बाबासँग कति लभ हुनुपर्छ, फेरि बाबा हामीले बिर्सिन्छौं किन भन्छौ ? कति सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ । उहाँभन्दा उँच कोही हुँदैन हुँदैन । मनुष्य मुक्तिको लागि कति मेहनत गर्छन्, उपाय गर्छन् । कति भूट, ठगी चलिरहेको छ । महर्षि आदिको कति नाम छ । गभर्मेन्टले १०-२० एकड जमीन दिन्छ ।

यस्तो होइन, सरकार नास्तिक छ । यिनीहरू मध्ये कोही मन्त्री धार्मिक छन्, कोही अधार्मिक । कोहीले धर्मलाई मान्दै मान्दैनन् । भनिन्छ रिलीजन इज माइट (धर्म शक्ति हो) । क्रिश्चियनमा शक्ति थियो नि । सारा भारतलाई हप गरेर गए । अहिले भारतमा कुनै शक्ति छैन । कति भगडा मारामारी लागेको छ । त्यही भारतवर्ष कस्तो थियो । बाबा कसरी, कहाँ आउनुहुन्छ, कसैलाई केही पनि थाहा छैन । तिमी जान्दछौं— मगध देशमा आउनुहुन्छ जहाँ गोही (मगरमच्छ) हुन्छ । मनुष्यहरू यस्ता छन् जसले सबै थोक खाइदिन्छन् । सबै भन्दा धेरै वैष्णव भारतवर्ष थियो । यो वैष्णव राज्य हो नि । कहाँ यी महान् पवित्र देवताहरू, कहाँ आजकल हेर के-के हप गर्दै जान्छन् । नरभक्षी (आदमखोर) पनि बन्छन् । भारतवर्षको के हालत भएको छ । अहिले तिमीलाई सारा रहस्य सम्झाइरहनुभएको छ । माथिदेखि लिएर तलसम्म पूरा ज्ञान दिनुहुन्छ । पहिला-पहिला तिमी नै यस पृथ्वीमा हुन्छौ फेरि मनुष्यको वृद्धि हुँदै जान्छ । अब थोरै समयमा हाहाकार हुनेछ फेरि हाय-हाय गर्दै रहनेछन् । स्वर्गमा हेर कति सुख छ । यो लक्ष्य-उद्देश्यको निशानी हेर । यो सबै तिमी बच्चाहरूले धारणा पनि गर्नु छ । कति ठूलो पढाइ छ । बाबा कति स्पष्ट गरेर सम्झाउनुहुन्छ । मालाको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ । माथि फूल हो शिवबाबा, फेरि मेरु... प्रवृत्ति मार्ग हो नि । निवृत्ति मार्गलाई त माला जप्ने हुकुम छैन । यो हो नै देवताहरूको माला, उनीहरूले कसरी राज्य लिए, तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । कोही-कोही छन् जसले बेधडक कसैलाई पनि सम्झाउँछन्— आउनुहोस् हामी तपाईंलाई यस्तो कुरा बताउँछौं जुन अरू कसैले बताउन सक्दैन । शिवबाबा सिवाय अरू कसैले जान्दैन जान्दैनन् । उनीहरूलाई यो राजयोग कसले सिकायो । धेरै रसले बसेर सम्झाउनुपर्छ । यिनीहरूले ८४ जन्म कसरी लिन्छन्, देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र... । बाबाले कति सहज ज्ञान बताउनुहुन्छ । पवित्र पनि बन्नु छ तब नै उच्च पद पाउनेछौ । सारा विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने तिमी हो । बाबा तिमीलाई राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ । दाता हुनुहुन्छ नि । उहाँले केही लिनुहुन्न । तिम्रो पढाइको यो हो पुरस्कार । यस्तो पुरस्कार त अरू कसैले दिन सक्दैन । त्यसैले यस्ता बाबालाई प्यारले किन याद गर्दैनौ ? लौकिक पितालाई त सारा जन्म याद गछौं । पारलौकिकलाई किन याद गर्दैनौ ? बाबाले भन्नुभएको छ— युद्धको मैदान हो, समय लाग्छ पावन बन्नमा । त्यति नै समय लाग्छ जबसम्म लडाईं पूरा हुनेछ । यस्तो होइन जो शुरूमा आएका छन् उनीहरू पूरा पावन हुनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मायाको लडाईं बडो जोडले चल्छ । राम्रा-राम्रालाई पनि मायाले जित्छ । यति बलवान छ । जो गिर्छन् उनीहरूले फेरि मुरली पनि कहाँबाट सुन्छन् । सेन्टरमा त आउँदैनन् भने उनीहरूलाई कसरी थाहा लाग्छ । मायाले एकदम कंगाल (वर्थ नट ए पेनी) बनाइदिन्छ । मुरली पढे पो सचेत हुन्छन् । फोहोरी काममा लाग्छन् । कोही समझदार (सेन्सीबल) बच्चा होस् जसले उनीहरूलाई सम्झाओस्— तपाईंले मायासँग कसरी हार खानुभयो । बाबा तपाईंलाई के सुनाउनुहुन्छ, तपाईं फेरि कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ । कसैलाई मायाले खाइरहेको देख्छौ भने बचाउने प्रयास गर्नुपर्छ । कतै मायाले सारा हप नगरोस् । सचेत हुनुपर्छ । नत्र भने उच्च पद पाउनेछैनन् । सतगुरुको निन्दा गराउँछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग साइलेन्सको कला सिकेर यस हृदको दुनियाँबाट पर बेहदमा जानु छ । नशा रहोस् बाबा हामीलाई कति अद्भुत ज्ञान दिएर, कति ठूलो पुरस्कार दिनुहुन्छ ।
- २) बेधडक भएर बडो रसिलो ढङ्गले सेवा गर्नु छ । मायाको लडाईंमा बलवान बनेर विजय प्राप्त गर्नु छ । मुरली सुनेर सचेत रहनु छ र सबैलाई सचेत गर्नु छ ।

वरदानः— यस कल्याणकारी युगमा सबैको कल्याण गर्ने प्रकृतिजित मायाजित भव

संगमयुगलाई कल्याणकारी युग भनिन्छ । यस युगमा सदैव यो स्वमान याद रहोस्— म कल्याणकारी आत्मा हुँ, मेरो कर्तव्य हो पहिला स्व को कल्याण गर्नु अनि सबैको कल्याण गर्नु । मनुष्य आत्माहरू त के, हामी प्रकृतिको पनि कल्याण गर्नेवाला हौं । त्यसैले प्रकृतिजित, मायाजित कहलाउँछौं । जब आत्मा पुरुष प्रकृतिजित बन्छ त्यसपछि प्रकृति पनि सुखदायी बन्न पुग्छ । प्रकृति वा मायाको हलचलमा आउन सक्दैन । उनीहरू माथि अकल्याणको वायुमण्डलको प्रभाव पर्न सक्दैन ।

स्लोगनः— एक-अर्काको विचारलाई सम्मान दिऔं भने माननीय आत्मा बन्नेछौ ।